

ТҰМА

балалар шығармашылығына арналған бет

ҚҰРАҚТАЙ БАЛҒЫН, БҰЛАҚТАЙ МӨЛДІР

Біздің басылым бұдан бұрын Балалар жылына орай балалар шығармашылығын қолдау мақсатында «Тұма» айдарын ашып, онда жергілікті жас ақындардың бір топ өлеңдерін жариялап, қауырсын қалам иелерінің балауса жырларын оқырмандарға паш еткен едік. «Тұма» айдарының кезекті нөмірінде балалар шығармашылығына қалам тербеп жүрген ақын жерлесіміз, Қазақстан Жазушылар Одағының мүшесі Қуат Ахетовтің кішкентай балақайларға арналып жазылған бір топ өлеңдеріне де кезек келді. Бұл тартуымыздың жас жеткіншектерге керемет көңіл-күй сыйлауына тілектеспіз!

Шөл

Гүл шықпайды белге де,
Бұл жерде жоқ көл неге?
Қанша қатал болғанмен,
Тіршілік бар шөлде де.

Күн де қанша төксе нұр,
Шықпайды ешбір ексе гүл
Шөл далаға еседі,
Тек төзімді сексеуіл.

Топырағында торқалы,
Құм даланың тарпаңы.
Отқа күймес тұяғы,
Құлан ғана жортады.

Жазық па жоқ шеті, ені,
Не құмдардың етегі.

Бұл шөл дала бағзыдан,
Ақбөкендер мекені.

Бұл жерде жоқ ну алап,
Біреу тамшы су – азап.
Күнге қақтап қанатың,
Шөлде жүрер Дуадақ.

Шөлден тауып тұрағың,
Мекені боп құба құм.
Кесіртке де көтерген,
Табиғаттың сынағың.

Сағым арбап көзінді,
Ұмытасың өзіңді.
Шөлдегі осы тіршілік,
Шыңдай түсер төзімді.

Қуыршағым бар менің

ҚУЫРШАҒЫМ БАР МЕНІҢ
Жасырынып менен бұл,
Асырды ма айласың?
Тілдесейік кел енді,
Қуыршағым қайдасың?

Шомылдырып алайың,
Шашыңды да тарайың.
Тамағыңды берейің,
Сабағыңды қарайың.

Болма төтек, жылғауық,
Ойнатайын бір ауық.
Төсеңді қамдайың,
Кетпей тұрып тұн ауып.

Кешірейін қатенді,
Тыңдашы тек тәтеңді.
Ертегі айтып берейің,
Кел, жаным жат енді.

Өрттен сақта өмірді

Жаңғыртып ішін қаланың,
Қорқытып барлық баланы.
Өрт сөндіргіш көліктер,
Көшемен заулап барады.

Дабылы құлақ тұндырған,
Жүйкейді олар тым жылдам.
Дауысы неткен үрейлі,
Үлдеп, гулеп, шыңғырған.

Көбік толтырған ішіне,
Тым әбжіп қимыл ісі де.
Қызыл түс – қауіп-қатердің,
Өзінің өрттей түсі де.

Біледі мұны бүгінде ел,
Біледі мұны жұмыр жер.
Қызыл түс – қауіп-қатердің,
Белгісі екен, біліңдер!

Жүрісі желдей жедел-ді,
Аралайды олар ел-елді.
Көшелерінде қаланың,
Оларға болма кедергі.

Үлгі алған барлық балалар,
Құрмет қылатын аналар.
Отыр сол көлік ішінде,
Өрт сөндіруші ағалар.

Тігеді басын қатерге,
Кіреді жанған пәтерге.
Құтқарған қанша адамды,
Олардың мақтан аты елге.

Құтқарып өрттен даланы,
Құтқарып өрттен қаланы.
Өмірін сақтап халықтың,
Берінен алғыс алады.

Қарсылық қылып «қауғамен»,
Алысқан тілсіз жауменен.
Солар ғой нағыз батырлар,
Таласқан даңқы тауменен.

Балалар мен аралар

Ну орманда балалар,
Мәре-сәре болады.
Ызыңдаған аралар,
Гүлден-гүлге қонады.

Жидек терді балалар,
Арасында алды ойнап.
Ал, еңбекқор аралар,
Гүлдерден жүр бал жинап.

Көтерілді күй көкке,
Айналаға ән қонды.
Себет толды жидекке,
Омартаға бал толды.

Еңбек етсең тарайды,
Бойға – қуат, жанға – нұр.
Қоңыр қонжық қарайды,
Жидекке бір, балға бір.

Оны мұнша төттіге,
Қойған қалай құмар қып.
Ұрлап жейтін сәт міне,
Кеп қалар деп тұр аңдып.

Қамшы

Бабалардан жаңғырып,
Бізге жеткен бар ғұрып.
Ұстамапты қамшыны,
Сабау үшін малды ұрып.

Тобылғыдан сапталған,
Күміспенен апталған.
Қайыс ерім қамшының,
Кім бар сырын ақтарған?

Найзағайға әйгілі,
Деп білеміз сай мұны.
Қамшыда бар халқымның,
Аласармас айбыны.

Қаһарымен қамшының,
Жауымды да жаншымдым.
Намысымды қорғадым,
Арымды да аршымдым.

Аққанда қан тамшылап,
Тұра алмапты жан шыдап.
Ез жігітті қайрапты,
Ар-намысын қамшылап.

Күнәсі ауыр болса да,
Жүгінбей-ақ «қолқаға».
Талай дауды шешіпті,
«Қамшы тастап» ортаға.

Баба жолы – көшке ерген,
Қаншама ұрпақ есті елден.
Көрегенге ілінген,
Қамшыны сес көрген.

Дүбір шықса іргеден,
Болады ғой кім де елең.
Түскен үйге жолаушы,
Қамшы ұстап кірмеген.

Болса егер де ниет игі,
Татулығы бекиді.
Осы қамшы емес пе,
Туыс қылған екі үйді?!

Қасиеті – жауға айқын,
Әділеттен аумайтын.
Хабарды да жеткізген,
Адам тілі бармайтын.

Шығарма сен ойыңнан,
Есте сақтап қой, ұлан!
Жыңды құған бұл қамшы,
Дертті жанның бойынан.

Білмесе егер мұны кім,
Лайлайды тұнығын.
Еңдеше, оқып, тоқып ал,
Қазақ-Қамшы – бір ұғым!

Наурыз тойы

Қыс қыр асып кетті аулақ,
Шығады енді көк қаулап.
Наурыз тойы басталды,
Жерошақта от лаулап.

Жердің түнық түнбасы –
Жылт-жылт етті жылғасы.
Жақсылықтың бастауы –
Келді міне, жыл басы!

Жылдан жылы жетті леп,
Күн де нұрын төкті кеп.
Жас желекке ақ құйдық,
«Ақ мол болсын!» – деп тілеп.

Білінгеннен қасқа таң,
Жасады әжем асқа қам.
Жас көшеттен тал егіп,
Бұлақ көзін ашты атам.

Қалпығанда тыныш тұң,
Қыдыр көзді қыр үстің.

Татуласты араздар,
Ұлы күні Ұлыстың.

Шырқалғанда ән-дастан,
Жаңғырып тұр таңғы аспан.
«Наурыз көже» қайнайды,
Жеті түрлі дәм қосқан.

Еріп ақ қар – ақ әлем,
Алды бір сәт дала дем.
Асыр салып, ойнаған,
Той қызығы – баламен.

Күшті деп кім қаншалық?
Тоғашы жүр жар салып.
Белдеседі палуандар,
Жығу үшін жан салып.

Бөйге алаңын шаң қылып,
Төмам жұртты таң қылып.
Шын жүйріктер қара үзді,
Шабандарды қалдырып.

Дәл осындай құтты күн,
Шабандоздар шықты кіл.
Көкпар кетті додадан,
Тақымында мықтының.

Жылдың басы – елге құт,
Кетсін бәле жерге еніп.
Алтыбақан тебеді,
Қыз-бозбала тербеліп.

Ақ көл-кесір, асың да...
Молшылық қой, расында.
Ақ батасын берді атам,
Дастарханның басында.

Табиғатпен жарасқан,
Еліміз осы – бағы асқан.
Ән салып тұр барлығы,
Тамсанып тұр дала, аспан.

Білу керек есеп

Үй соғамыз десек:
Білу керек есеп!

Жол саламыз десек:
Білу керек есеп!

Ұшқыш болам десек:
Білу керек есеп!

Мерген болам десек:
Білу керек есеп!

Доп ойнаймыз десек:
Білу керек есеп!

Білмесеңдер есеп,
Ойың қалай есед?

